

kötelez. Elsősorban „az irodalomra“, vagyis arra, ami erről az értelmiségi világában kialakult. Ezért csatlakozhatnak ezek a versek az u. n. nemzeti költészet legjobb hagyományaihoz. Ezért bujdokolhat, ragyoghat bennük mindaz, amit átfinomított, áthangszerelt költészetünk a magyar népköltészetből s finomíthatja és hangszerelheti. Illyés még tovább annyi sok tanultságokkal a legjobb avantgardizmusokon át, azaz a páratlan készséggel, ami az övé. De vajjon az az őszinteség és vonzódás, aminek jelét adja Illyés, megelegedhet ennyivel?

A szálló egek alatt ma még nehezebb a föld! Kinek kellene ezt ma magyarul elmondani, ha nem Illyésnek?

Gaál Gábor

LAPOK, FOLYÓIRATOK

Az angol-német flottaegyezmény. „Hogy Németország hatalmas flottát akar építeni, annak oka nemcsak a keleti expanziós terv, de az angol és francia viszony. Az egész terv nem más, mint a tirpitz-i „rizikó eszméjének“ a felmelegítése. Ez az idea abból a meggyőződésből indul ki, hogyha Németországnak erős flottája van, akkor háború esetén Anglia nem mer Francia- vagy Oroszország mellé állni. Erre a célra Tirpitz az angol flotta 65%-át vette előírányzatba. Hitler tengerészeti szakértői a cél elérésére Nagybritannia leromlott helyzetére való tekintettel, ma már megelegészenek 35%-al... Ezzel a háború előkészítő stádiumában „a német imperializmus megnyerte a csatát.“ (K. Radek az *Unsere Zeit*-ban) — „Még mindig vannak, akik a flottaegyezmény miatt Angliát taktikai hibában marasztallják el. Ezeknek a figyelmét elkerülte egy néhány soros szürke ujsághír. Amikor Ribbentrop és S. Hoare összeültek, az angol vasipar képviselői is konferenciáztak. Ép' Luxemburgból jöttek, ahol aláírták az I. R. G.-ba (Internationale Rohstahlgemeinschaft) való belépésüket. Ebből a kartellből, mely a német-francia megértés politikájának volt a gyümölcse és bizonyos tekintetben a Stresemann—Briand politika gazdasági bázisa, eddig hiányoztak az angolok. Hogy ez a belépés vezetett a flottaegyezményhez és így a fokozott tengeri fegyverkezéshez — kézenfekvő.“ (*Europäische Hefte*). — „Németország szénkivitele júliusban Olaszország felé a négy-szeresére emelkedett. Olaszországnak nincs szene, szénszállítója pedig Anglia. Anglia július elsején leállította a szénszállítást és kijelentette, amíg a rég esedékes széntartozást nem fizetik az olaszok, nem szállít. A zárlatot azonban politikai okok motiválták: a hideg zuhany inkább Mussolini hódító terveinek szólt. Ebben a pplanatban jelent meg a Harmadik Birodalom, mint mentőangyal. A német szénbárok elutaztak Rómába és az üzletet megkötötték. Ime: a német-angol flottaegyezmény árnyoldala.“ (*Neue Weltbühne*) — „A francia tengerészeti miniszter — egy új cirkáló vízrebocsátásánál tartott beszéde ebben a mondatban csúcsosodott ki: „Franciaország baráti kezeket keres, de minden gyámkodást elutasít magától.“ Világos, hogy ez a formulázás az Angliához való viszonyt karakterizálta. De az is világos, hogy ezt a formulát néhány hét előtt még nem lehetett volna egy francia miniszter szájából hallani. Szimptoma ez, melyet csak örömmel lehet üdvözölni.“ (*Das Neue Tagebuch*.)